

РЕШЕНИЕ

№ 2848

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **1358** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба вх.№ 16932/31.01.22г на [фирма]-С. с представляващ М.З., чрез адв. П.П. против Решение от 12.01.22г на СРС по нахд № 17143/21г, НО, 11ти състав, с което е потвърдено НП № 22-2100055/18.11.21г на Директор на Дирекция “Инспекция по труда”-С., с което на дружеството е наложено адм.наказание “имущ.санкция” в размер на 1500лв на осн. чл. 415 ал.1 от КТ, за нарушение по чл. 415 ал.1 от КТ. Нарушението е извършено на 23.07.21г/констатирано на 13.10.21г при последваща проверка/ и се изразява в това, че в срок до 22.07.21г вкл. дружеството в качеството на работодател не е изпълнил задължително предписание по т.2 от протокол за извършена проверка № ПР2121391/08.07.21г - да изплати уговореното и начислено във ведомостта за м.04.21г трудовото възнаграждение на посочените поименно във ведомостта работници и служители.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е процесуално и мат.незаконосъобразно, а санкцията явно несправедлива като размер, като се моли за отмяната му и отмяна и на НП като незаконосъобразно. Соочи се, че СРС не е анализирал причините, довел до извършване на нарушението/пандемията и влошената икон.обстановка/, като няма аргументация относно наложения размер на наказание.Нарушението е формално и е маловажно по см. на чл.28 от ЗАНН, като натоварването на дружеството с процесната санкция още повече ще затрудни изплащането на заплатите.Няма констатации за

настъпили вредни последици от нарушението, като дружеството е действало добронамерено предвид обстоятелствата.С работниците са били подписани споразумения да им се плати разсрочено, като това не е взето предвид от АНО и СРС.В съд.заседание касаторът не се представлява.

Ответникът Дирекция “Инспекция по труда”-С. се представлява от юрк.М., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна.Споразуменията с работниците за разсрочено изплащане на заплатите им са сключени чак след извършване на нарушението, като няма данни да се изпълняват.Безспорно е установено нарушението, като за него е неприложима маловажността по чл.415в от КТ/не е отстранено веднага/. Претендира се юрк.възнаграждение и потвърждаване на решението на СРС.

Прокурорът от СГС изразява становище за неоснователност на жалбата, моли се за потвърждаване на решението на СРС.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и материалната законосъобразност на въззивното решение Касационната инстанция следи служебно. В случая следва да се провери и процесуалната законосъобразност на въззивното решение и справедливостта на наложеното наказание, доколкото са налице изрични такива оплаквания от касатора.

Касац.състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, както и за постановено при правилно приложение на мат.закон. Между страните няма спор по фактите - до 22.07.21г вкл. дружеството не е изпълнило даденото му задължително предписание. И в кас.жалба не се оспорва извършеното нарушение, нито се твърди, че нарушението вече е отстранено.

Доколкото няма данни вредните последици да са отстранени веднага след констатирането му, не е налице спец. хипотеза на маловажност по чл.415в от КТ. Вредни последици безспорно са налице- те са за работниците и служителите с неизплатени заплати за м.04.21г. Не е налице и маловажност по общата хипотеза на чл.28 от ЗАНН, доколкото проц.случай не се отличава с по-ниска степен на общ.опасност от всички останали нарушения от този вид. Именно защото нарушението не е било отстранено към датата на НП, АНО правилно е приел, че не следва да се приложи спец.институт за маловажност по КТ- чл. 415в от КТ/който спец.текст от своя страна не дерогира възможността да се приложи общата норма на чл. 28 от ЗАНН/. СРС е приел, че не са налице основания да се приложи чл. 28 от ЗАНН, като К..състав споделя този извод- нарушението действително не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от всички останали нарушения от този вид, респ. не е маловажно/нито по чл. 415в от КТ, нито по чл. 28 от ЗАНН/.

Не са допуснати от СРС и проц.нарушения, като доказателствата са правилно ценени.Причините, довели до извършване на нарушението, са ирелевантни - нарушението е безспорно извършено.

Размерът на санкцията от 1500лв е мин.предвиден, поради което не може да бъде намален, респ. явява се справедлив.К..жалба е изцяло неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора, искането на ответника за разноски е основателно, като следва да му се присъди юрк.възнаграждение в мин.размер от 80лв, съгл. чл. 27е от

НЗПП.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 12.01.22г на СРС по нахд № 17143/21г, НО, 11ти състав.

ОСЪЖДА [фирма]-С. с представляващ М.З. да заплати на Изпълнителна Агенция “Главна Инспекция по труда”-С. сумата от 80лв/осемдесет лева/, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: